

מסכת מקואות

פרק ח

א. ארץ ישראל טהורה, ומקואותיה טהורים. מקואות העמים שבו חוצה לארץ, כשרים לבעלי קריין, אפלו נתמלאו בקילון. שבו ארץ ישראל, שחוץ למפתח, כשרים אף לנדות. מלפנים מן המפתח, כשרים לבעלי קריין, ופסולים לכל הטמאים. רבי אליעזר אומר, הקרובים לעיר ולדירה, טמאים, מפני הכביסה. והרחוקים, טהורים:

ב. אלו בעלי קריין שהם צריכין טבילה. ראה מים חלוקים או עכורים, בתחלה, טהור. באמצע ובסוף, טמא. מתחלה ועד סוף, טהור. לבנים ונמשכים, טמא. רבי יוסי אומר, לבנים כעכורים:

ג. היטיל טפין עבות מתוך האמה, טמא, דברי רבי אלעזר חסמא. המהרהר בליקה ועמד ומצא בשורו חם, טמא. הפולטת זרע ביום השלישי, טהורה, דברי רבי אלעזר בן עזריה. רבי ישמעאל אומר,

פְּעָמִים נָשָׂה אַרְבַּע עוֹנוֹת, פְּעָמִים נָשָׂה חֵמֶשׁ, פְּעָמִים נָשָׂה שֵׁשׁ.
רַבִּי עֲקִיבָא אוֹמֵר, לְעוֹלָם חֵמֶשׁ:

ד. נְכָרִית נִשְׁפָּלְטָה נִשְׁכַּבְתָּ זָרַע מִיִּשְׂרָאֵל, טִמְאָה. בֵּת יִשְׂרָאֵל
נִשְׁפָּלְטָה נִשְׁכַּבְתָּ זָרַע מִנְּכָרִי, טְהוֹרָה. הָאִשָּׁה שֶׁשִּׁמְשָׁה בֵּיתָהּ, וַיִּרְדָּה
וַטְבְּלָהּ, וְלֹא כִבְדָּה אֶת הַבַּיִת, כָּאֱלוּ לֹא טְבָלָהּ. בַּעַל קָרִי נִשְׁטַבֵּל וְלֹא
הֵטִיל אֶת הַמַּיִם, כְּשִׁיטֵּיל אֶת הַמַּיִם, טָמֵא. רַבִּי יוֹסִי אוֹמֵר, בְּחוֹלָה
וּבְזִקְנוֹ, טָמֵא. בְּיָלֵד וּבְכָרִיא, טְהוֹר:

ה. נָדָה נִשְׁנַתְּנָה מַעוֹת בְּפִיָּה וַיִּרְדָּה וַטְבְּלָהּ, טְהוֹרָה מִטִּמְאָתָהּ, אָבֵל
טִמְאָה הִיא עַל גֵּב רִקָּה. נִתְּנָה שְׁעָרָה בְּפִיָּה, קֹפֶצָה יָדָהּ, קֹרֶצָה
שְׁפָתוֹתֶיהָ, כָּאֱלוּ לֹא טְבָלָהּ. הָאוֹחֵז בָּאָדָם וּבְכֵלִים וּמִטְבִּילָן, טָמֵאִין.
וְאִם הֵדִיחַ אֶת יָדוֹ בַּמַּיִם, טְהוֹרִים. רַבִּי שְׁמַעוֹן אוֹמֵר, יִרְפָּה, כְּדִי
שְׁיָבֹאוּ בָהֶם מַיִם. בֵּית הַסֵּתָרִים, בֵּית הַקִּמְטִים, אֵינָן צָרִיכִין שְׁיָבֹאוּ
בָהֶן מַיִם: